

λευγῶν μῆκος, 20 δὲ πλάτος, καὶ δέχεται τεσσαράκοντα ποταμούς· εἰςβάλλοντας εἰς αὐτήν· Οὐδαμοῦ ἴσως ῥέουσι ποταμοὶ πλατύτεροι τοῦ Μισσιροπι, τοῦ ἁγίου Λαυρεντίου, τοῦ Ὀγιο, ἐκτὸς ἴσως τοῦ τῶν Ἀμαζόνων καὶ τινῶν τῆς Κίνας· οὐδαμοῦ δὲ ἡ γῆ ποτιζέται τοσοῦτον ἀσφαλῶς, οὔτε καρποφορεῖ πλεόντερον.

Τοιαύτη χώρα ἦτο κατὰ πάντα λόγον ἀξίαν ἂν προσελκῶσθαι ἀνέκαθεν τοὺς ξένους λαούς.

Εὐρήθησαν τῶ ὄντι εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ὀγιο ἀρχαῖα τεχνίσματα καὶ προμαχῶνες καὶ γῶματα καὶ τάροι καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπων. Τὶ ἔθνος ἄρα γε αὐτόθι μετενάστευσε; πόθεν ἦλθε; τί ἔπαθε; πῶς διὰ μιᾶς καὶ ὀλόκληρον ἐξέλιπε; Οὐδεὶς μέχρι τοῦδε ἐδυνήθη νὰ μαντεύσῃ τὸ μυστήριον τοῦτο. Ἀλλὰ βεβαίως ἔλαδς αὐτὸς δὲν κατήγετο ἀπὸ τῆς Καρχηδόνος, οὔτε τῆς Φοινίκης· διότι προηγουμένως ἔπρεπε νὰ κατοικήῃ τὰ ἀνατολικά τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ παράλια, αὐτόθι δὲ οὐδ' ἔχνος μνημείων τοιούτων φαίνεται· ὅθεν εἰκάζουσι οἱ πλείστοι τῶν ἀρχαιολόγων ὅτι τὰ εἰρημένα ἐπίπια ἦσαν ἔργα ἀποίκων τῆς μεγάλης Ἀσίας οἷον τῆς Κίνας καὶ τῆς Ἰαπωνίας.

Ἐκ δὲ τῶν αὐτοχθόνων λαῶν, ἀγρίων κοινῶς λεγομένων τῆς βορείου Ἀμερικῆς, ὅσοι περιλείφθησαν, ὑπάρχουσι μὲν πολλοὶ (Σίξοι, Ἀντισιθόλοι, Κρισινοὶ, Ἐσκιμοί, Μισσασέν, Ἀμαλικάνοι, Ἰλλινοῖζοι, Ἀβενάκοι, Μαλισίται, Βερσιαμίται, Παπινάκλαι κτλ.) ἀλλ' ὀλίγου λόγου ἀξίοι· τέσσαρες δὲ μόνον φαίνονται κυρίως ἐπικρατοῦντες πρὸς ἄρκτον καὶ ἀνατολὰς, οἱ Ἀλγογκίνοι καὶ Χουρόνοι, πρὸς δυσμὰς οἱ Σίξοι (ἢ Ναδοστοῦξοι) καὶ πρὸς νότον οἱ Κικασσάνοι. Ἀλλὰ διὰ λεκτοῦ ὑπάρχουσι πάμπολλοι ἀπὸ φυλῆς εἰς φυλὴν σχεδὸν παραλλήλοισι· ὁ δὲ περιγηγῆς ἀρκεῖ νὰ γνωρίζῃ μόνον τὴν τῶν Ἀλγογκίνων καὶ Χουρόνων ὡς τελειοτέρας καὶ πλουσιωτέρας καὶ εὐφρονότερας· ἐπειδὴ δὲ αὐτῶν δύναται νὰ συνεννοηθῇ μετὰ ἑκατὸν λαῶν καὶ ἐπέκεινα.

Ὅποιους, νομίζομεν, ἐφαντάζοντο οἱ ἀρχαῖοι τοὺς κατοίκους ἀγνωστων τόπων; Ὡς εἶδος θηρίων, τριχωτοὺς καθ' ὅλον τὸ σῶμα, περιπλανωμένους ἀκοινωνήτους εἰς τὰ δάσκη, μόλις δὲ ἔχοντας σημεῖα τινα χυρακτηριστικὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

Ἐπιστρέψας ὁ ναύαρχος τῶν Καρχηδονίων Ἄννων ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἀφρικῆς, ὅπου ἀπέπλευσε κατὰ διαταγὴν τῆς ἀρχῆς πρὸς ἀνακάλυψιν νέων λαῶν, ἔφερε μετὰ τῶν ἄλλων καὶ δύο δέρματα θηλυκῶν πιθήκων ἐξ ἐκείνων, οἵτινες μάλιστα ὁμοιάζουσι κατὰ τὸ πρόσωπον καὶ τὸ ἀνάστημα πρὸς τὸν ἀνθρώπον· ἴθω ρήθησαν δὲ αὐτάως ἀνήκοντα εἰς γυναῖκας, ὅθεν ἐκρεμίσθησαν καὶ εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀφροδίτης. Ἀλλ' οἱ λεγόμενοι ἄγριοι τῆς Ἀμερικῆς διαφέρουσι τοσοῦτον, ὥστε ἐκτὸς τῶν ὀφρύων καὶ τῆς κόμης, τὰς ὁποίας καὶ αὐτὰς τινες μαδῶσιν, οὐτὲ μίαν τρίχα φέρουσι. Διὰ τοῦτο θλίποντες κατὰ πρῶτον τοὺς Εὐρωπαίους μετὰ ταῦτα τὴν γενειάδα αὐτῶν ἐξαίρετως ἰθαύμαζον, καὶ αὐτὴν πρὸ πάντων ἐτρωπιον ὡς ἀσχημίαν. Μόνον δὲ γέροντες τινες ἔχουσι ὀλίγας τρίχας, καθὼς παρ' ἡμῖν ἐνίοτε τινα γρατθία. Οἱ Ἐσκιμοὶ ἔμως κατοί-

κοῦντες τὴν μετὰ τῆς ἀρκτώας θαλάσσης, τοῦ Καναδά καὶ τοῦ ποταμοῦ ἁγίου Λαυρεντίου ἐκτεταμένον χώρον, καθὼς καὶ τὰ παράλια τοῦ κόλπου Χούδσων, φέρουσι καὶ γενειάδα καὶ τρίχας πυκνάς παντοῦ ὡς σάτυροι· ὅθεν δυσκόλως οἱ μικροὶ αὐτῶν ὀφθαλμοὶ διακρίνονται. Ἀλλ' οὗτοι διαφέρουσι τῶν ἄλλων καὶ καθ' ὅλον τὸ ἐξωτερικὸν αὐτῶν ἦθος ὡς φοβερὸν· ἔπειτα μόνον τρώγουσιν ὡὰ κρέατα, ἢ ὀλίγον ἐνίοτε Ξυραμμένα εἰς τὸν ἥλιον, ὥστε διὰ πάντα ταῦτα νομίζονται εἰς ἄλλην γενεάν ἀνήκοντες.

Καθόλου δὲ εἰπεῖν, πάντες οἱ αὐτόχθονες τῆς Ἀμερικῆς γεννῶνται λευκοί, ὡς ἡμεῖς· ἀλλὰ διάγοντες συνήθως γυμνοὶ καὶ εἰς τὸ ὑπαίθριον ἐκτεθειμένοι, ἔπειτα δὲ ἀλειφόμενοι δὲ μὲν δι' ἐλαίω, δὲ δὲ διὰ τοῦ χυμοῦ διαφόρων φυτῶν ἀποβάλλουσι τὸ πρωτότυπον αὐτῶν χροῶμα, ἐφ' ὅσον προχωροῦσιν εἰς τὴν ἡλικίαν. Κατὰ τὸ ἄλλα ὅμως τοῦ σώματος πλεονεκτήματα οὐ μόνον οὐδὲ μὴ ὑπάρχουσι ὑποδεέστεροι, ἀλλὰ καὶ ὑπερβαίνουσιν ἡμᾶς ἐνίοτε· Ἐπειδὴ οἱ πλείστοι ὑπάρχουσιν ὑψηλοὶ κατὰ τὸ ἀνάστημα, σύμμετροι κατὰ τὰ μέλη, εὐρωστοὶ κατὰ τὴν κρᾶνιν, ἐπιδέξιοι καὶ εὐκίνητοι· ἐνίοτε δὲ ἴσως καὶ μακροβιώτεροι, ἂν ἐφρόντετον νὰ οἰκονομήσαν τὰς δυνάμεις τῶν ἄλλων συνήθως φθείρουσι αὐτὰς διὰ τῶν μακρῶν ὀδοποριῶν καὶ τῆς κατηναγκασμένης νηστείας, τὴν ὁποίαν παρακολουθεῖ ὑπερβολικὴ ἀκρασία· Ἐβλαψεν δὲ μάλιστα αὐτοῦ· ἢ κατὰχρησις τῆς βρῆκῆς, δυστυχοῦς δώρου τῶν Εὐρωπαίων· διότι πίνουσι αὐτὴν μανιωδῶς μέχρι μίθης, ὅθεν ἐκ τοσοῦτων ἐθνῶν μόλις μένει σήμερον ἴσως τὸ εἰκοστὸν, ἢ καὶ τὸ δέκατον μόνον μέρος.

Οἱ κατοικοῦντες τὰ νοτιώτερα μέρη τῆς βορείου Ἀμερικῆς ὑπερτεροῦσι τοὺς ἄλλους προσεῖς καὶ κατὰ τὴν ἀκλασίαν, τὴν ὁποίαν ἔχουσι κοινὴν γυναῖκες καὶ ἄνδρες. Ἐκ τούτου προήλθε μεγάλη τῶν ἠθῶν διαφθορὰ ἐξαπλωθεῖσα καὶ εἰς τοὺς ἀρκτικούς τόπους. Διότι εἰ περιγηγῆται τῶν ἱεραποστολῶν δεβαλοῦσιν ὅτι πρὶν συκοινωνήσωσι μετὰ τῶν Ἰλλινέζων καὶ ἄλλων γειτονικῶν φυλῶν, οἱ Ἰροκίζοι ἦσαν σώφρονες. Σήμερον δὲ πολλοὶ ἄνδρες φέρονται ἐνδεδμημένοι ὡς γυναῖκες, εἰς τῶν ὁποίων καὶ τὰ ἔργα καταγίνονται· τινὲς δὲ οὔτε νυμφεύονται ποτε· ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι καταφρονοῦνται καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν ὁμογενῶν ἂν καὶ φαίνονται εὐρωστοὶ, ὀλίγοι γινῶσιν παιδία. Τὸ ἐλάττωμα τοῦτο ἀποδίδεται μὲν καὶ εἰς τὴν μακρὰν γαλουχίαν, διότι θηλάζουσι τὰ τέκνα ἐνίοτε μίχρις ἔκτου καὶ ἑξδόμου ἔτους, εἰς τὴν μεμονωμένην ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ζωὴν καθ' ὅλον τὸν χρόνον τοῦτον, καὶ εἰς τὴν ταλαιπωρίαν, τὴν ὁποίαν ὑποφέρει διὰ παντός ἔργαζόμεναι· ἀλλ' ἢ ἀσέλγεια αὐτῶν κατὰ τὴν παρθενικὴν ἡλικίαν θεωρεῖται παρά τινῶν ὡς ἡ προσήκῃ καὶ πιθανοτάτη αἰτία τῆς στειρώσεως.

Οἱ ἄγριοι τῆς βορείου Ἀμερικῆς ἔχουσι εἰς ἄρκρον δέξιν τὴν αἰσθησιν. Αὐ καὶ καταλαμπώνται ὑπὸ τῆς χιόνου, ἐνοχλῶνται δὲ ὑπὸ τοῦ κηπινοῦ ἐπὶ μῆνας ἐξ οὐδαμοῦ ἢ ὄρασις αὐτῶν ἐξασθενεῖται· διακρίνουσι καὶ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς ἐχθροὺς τῶν βλάποντες μόνον τὸ ἔχνος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τῆς χλόης· ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἀκοὴν καὶ τὴν ὄσφρησιν ἐξέχουσι· δι-